

Sygn. akt XI GC 1099/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Szczecinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł.

przeciwko (...) w N.

o zapłatę

I. umarza postępowanie ponad kwotę 1011,57 zł z ustawowymi odsetkami od 25 czerwca 2015 r.;

II. zasądza od pozwanego (...) w N. na rzecz powódki SKAMEX (...) w Ł. kwotę 682,21 zł (sześćset osiemdziesiąt dwa osiem złote dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. nakazuje zwrócić powódce 356 zł (trzysta pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem połowy opłaty od cofniętej części powództwa,

V. odstępuje od obciążania pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt XI GC 1099/15

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. w pozwie z dnia 30 grudnia 2014 roku skierowanym przeciwko (...) w N. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 15 258,30 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwana zakupiła u niej artykuły oraz sprzęt medyczny i z tego tytułu wystawiła pozwanej czternaście faktur VAT ((...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w Ł. została przekształcona w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w Ł.). Towar został dostarczony kupującemu lecz zapłata nie nastąpiła w terminie.

Dnia 25 maja 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

Dnia 19 czerwca 2015 roku pozwana wniosła sprzeciw od nakazu, zaskarżając je w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że brak zapłaty był spowodowany ciężką sytuacją finansową placówki oraz opóźnieniami w zapłacie przez kontrahentów, w tym przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Dalej wskazała, że drodze ustnych pertraktacji strony uzgodniły odroczenie terminów płatności wystawionych faktur VAT. Pozwana zaznaczyła, że spłaciła znaczną część swojego zobowiązania, tj. 7 z 14 faktur VAT na łączną kwotę 7 905,99 zł, zaś cała należność miała zostać spłacona do końca czerwca 2015 roku. Pozwana zapewniła, że pozostała część należności w wysokości 6 719,05 zł nastąpi niedługo po dniu 23 czerwca 2015 roku (w chwili otrzymania kolejnej sumy od NFZ). Kończąc pozwana jeszcze raz podkreśliła, że roszczenie powódki nie jest jeszcze wymagalne.

W replice z dnia 23 października 2015 roku powódka oświadczyła, że między stronami nie doszło do żadnego porozumienia w kwestii ewentualnego przesunięcia terminów płatności poszczególnych faktur.

Powódka cofnęła powództwo w zakresie przekraczającym kwotę 1 011,57 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Ł. powstała z przekształcenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w Ł. na mocy uchwały nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki komandytowo-akcyjnej z dnia 10 lipca 2014 roku.

Dowód:

-odpis KRS powódki, k. 7-10;

Dnia 30 stycznia 2014 roku (...) w N. zawarł (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w Ł., w trybie przetargu nieograniczonego, umowę sprzedaży środków opatrunkowych. Zapłata za dostarczony towar miała być dokonywana przelewem w ciągu 30 dni od daty dostarczenia faktury. Dnia 9 czerwca 2014 roku (...) w N. zawarł (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w Ł., w trybie przetargu nieograniczonego, umowę sprzedaży jednorazowego sprzętu medycznego. Zapłata za dostarczony towar miała być dokonywana przelewem w ciągu 30 dni od daty dostarczenia faktury.

Dowód:

-umowa nr (...), k. 85-88;

-umowa nr (...)_ (...), k. 89-92.

W wykonaniu powyższych umów (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w Ł. dostarczyła (...) w N. towary, co potwierdzono następującymi fakturami VAT: z dnia 28 marca 2014 roku na kwotę 426,12 zł i terminem płatności na dzień 27 kwietnia 2014 roku, z dnia 5 maja 2014 roku na kwotę 413,41 zł i terminem płatności na dzień 4 czerwca 2014 roku oraz z dnia 13 maja 2014 roku na kwotę 538,92 zł i terminem płatności na dzień 12 czerwca 2014 roku. W wyniku przekształcenia spółki, kolejne faktury wystawiała SKAMEX (...) w Ł.. I tak dnia 4 czerwca 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 2 060,64 zł, zakreślając termin płatności na dzień 4 lipca 2014 roku, dnia 16 czerwca 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 327,24 zł, zakreślając termin płatności na dzień 16 lipca 2014 roku, dnia 1 lipca 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 2023,92 zł, zakreślając termin płatności na dzień 31 lipca 2014 roku, dnia 1 sierpnia 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 2032,92 zł, zakreślając termin płatności na dzień 31 sierpnia 2014 roku, dnia 11 sierpnia 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 496,11 zł, zakreślając termin płatności na dzień 10 września 2014 roku, dnia 27 sierpnia 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 378 zł, zakreślając termin płatności na dzień 26 września 2014 roku, dnia 2 września 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 218,16 zł, zakreślając termin płatności na dzień 2 października 2014 roku, dnia 2 września 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 2 128,68 zł, zakreślając termin płatności na dzień 2 października 2014 roku, dnia 26 września 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 596,16 zł, zakreślając termin płatności na dzień 26 października

2014 roku, dnia 29 września 2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 436,32 zł, zakreślając termin płatności na dzień 29 października 2014 roku oraz dnia 2 października 2014 roku na kwotę 2 557,44 zł, zakreślając termin płatności na dzień 1 listopada 2014 roku.

Dowody:

-faktury VAT, k. 15-30

Dnia 19 lutego 2015 roku pozwana wpłaciła powódce kwotę 7 905,99 zł, zaś dnia 25 czerwca 2015 roku kwotę 6 719,05 zł. Powódka kwotę 7 905,99 zł zarachowała w ten sposób, że kwotę 170,56 zł zaliczano na poczet odsetek ustawowych od kwoty 15 258,30 zł liczonych od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia 18 lutego 2015 roku, zaś kwotę 7 735,43 zł na poczet kwoty dochodzonej pozwem. Kwotę 6 719,05 zł zarachowała w ten sposób, że kwotę 207,75 zł zaliczyła na poczet ustawowych odsetek od kwoty 7 522,87 zł liczonych od dnia 19 lutego 2015 roku do dnia 24 czerwca 2015 roku, zaś kwotę 6 511,30 zł na poczet kwoty dochodzonej pozwem.

Dowód:

-potwierdzenie przelewu, k. 64

Pozwana dokonywała nieterminowej zapłaty, ponieważ nie posiadała środków Szpital co roku dostaje od NFZ mniej pieniędzy, niż wynikałoby to z zaplanowanego budżetu, NFZ przyznaje ok. 70% potrzebnych środków, które wypłacane są co miesiąc w 1/12 przyznaje całości. Tzw. nadlimity, a więc środki na pokrycie brakującej części, przydzielane są przez NFZ w terminach niezależnych od pozwanej, co do zasady po zakończeniu danego roku. Pozwana prowadziła rozmowy z NFZ w sprawie nadlimitów za 2014 r., wiedziała, że otrzyma pieniądze częściowo w lutym, a częściowo w czerwcu 2015 r., dlatego prowadziła z wierzycielami rozmowy, mające doprowadzić do zawarcia porozumień w przedmiocie odroczenia płatności. Z powódka do takiego porozumienia nie doszło, jeśli idzie o faktury objęte pozwem, powódka wyraziła natomiast ustnie zgodę na regulacje innych faktur z opóźnieniem i pozwany to porozumienie realizował.

Dowody:

-zeznania G. P., k. 102v.;

-zeznania K. L., k. 103

Mail k. 99, potwierdzenia przelewu k. 100

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

Podstawą żądania powoda są przepisy o sprzedaży. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zawarcie umów o treści zgodnej z wystawionym przez powoda fakturami, było niesporne. Pozwana wskazywała natomiast, że roszczenia powoda były niewymagalne, gdyż powódka udzieliła pozwanemu prolongaty płatności faktur, udzielając zezwolenia na ich opłacenie po otrzymaniu przez pozwanego środków z NFZ. To oznacza także niezasadność żądania, jeśli idzie o odsetki.

Udzielenie prolongaty nie zostało potwierdzone. W pierwszej kolejności trzeba wskazać, iż zgodnie z zawartymi przez strony umowami termin płatności faktur wynosił 30 dni, a zmiany wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności (art. 139 ust 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i art. 77§ 1 k.c.). Forma taka nie została dochowana, co bezsporne, ale z przesłuchania świadka – księgowej pozwanego wynika, że nie została wyrażona także zgoda ustna

na opóźnioną zapłatę. Świadek przedawniła bowiem wydarzenia w taki sposób, że ona zwracała się o taką prolongatę, natomiast druga strona godziła się na opóźnioną zapłatę, co nie może być interpretowane jako zmiana umowy w przedmiocie terminu płatności ani rezygnacja z odsetek, lecz zgoda wywołana okolicznościami faktycznymi, na które wierzyciel nie miał wpływu.

Powyższe oznacza, że powódka ma prawo domagać się odsetek od faktur opłaconych z opóźnieniem, zgodnie z art. 481 k.c. P. ten bowiem przewiduje obowiązek opłacania odsetek niezależnie od winy dłużnika (należą się one za opóźnienie, nie za zwłokę). Stosownie do art. 451 k.c. powódka mogła też wpłaty zarachować w pierwszej kolejności na odsetki. Zgodnie bowiem z art. 451 § 1 k.c., nawet w razie wskazania przez dłużnika, który dług zaspokaja, wierzyciel ma prawo zaliczyć zapłatę w pierwszej kolejności na związane z tym długiem należności uboczne. Niemniej jednak powódka zawyżyła należność odsetkową, prawidłowo wyliczone odsetki wynoszą od kolejnych faktur, zgodnie z kolejnością wskazaną w pozwie: 36,77 zł, 30,23 zł, 37,88 zł, 128,66 zł, 19,03 zł, 106,91 zł, 83,85 zł, 18,96 zł, 12,29 zł, 6,62 zł, 64,68 zł, 12,80 zł, 9,06 zł, 48,55 zł, suma odsetek to 616,29 zł, a nie 633,26 zł.

Zawyżone zostały także odsetki przy zaliczaniu wpłat. I tak, suma odsetek i należności głównej na dzień wniesienia pozwu to 14.941,33 zł, odsetki od dnia 30.12.2014 r. (data pozwu) do dnia wpłaty (18.02.2015 r.) to 167,02 zł, wpłata zmniejszyła należność główną do 7202,36 zł, odsetki od tej kwoty od dnia następnego do dnia kolejnej wpłaty (24.06.15) to 198,90 zł, zatem wpłata spowodowała obniżenie się całej należności do 682,21 zł, od tej kwoty dalsze odsetki biegą od dnia 26.05.2015 r. W zakresie przekraczającym tę kwotę powództwo podlega oddaleniu, a w zakresie objętym cofnięciem – umorzeniu stosownie do art. 355 k.p.c.

Cofnięcie pozwu w części wiąże się ze zwrotem połowy opłaty (art. 79 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 102 k.p.c., który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W niniejszej sprawie zeznania świadka i przedstawiciela pozwanego wskazują, że sytuacja pozwanego jest szczególna (co potwierdzają nie tylko przepisy, ale też wiedza powszechna): pozwany obowiązany jest świadczyć usługi medyczne, nie ma natomiast zagwarantowanych na to odpowiednich środków, nie może prowadzić działalności ubocznej, celem uzupełnienia środków otrzymywanych z NFZ. Jednocześnie sytuacja ta jest wiadoma wierzycielom szpitala. Jakkolwiek także i oni muszą być chronieni, gdyż od regularnych płatności może zależeć ich płynność finansowa, to jednak w sytuacji otrzymywania wiarygodnych sygnałów, że zaległości będą uregulowane po otrzymaniu środków z NFZ, nie istnieje obiektywna potrzeba zwracania się o ochronę do sądu. To bowiem powoduje tylko narastanie zadłużenia, podczas gdy wierzytelności, choć z opóźnieniem, to jednak regulowane są dobrowolnie i zgodnie ze składanymi deklaracjami. Z tego względu Sąd uznał, że mimo zapłaty przez pozwanego należności w toku procesu, nie powinien on zostać obciążony dodatkowo obowiązkiem zapłaty niebagatelnej z punktu widzenia szpitala kwoty kosztów procesu, których poniesienie, jak pokazują realia sprawy, było zbędne.

Zarządzenie;

1. (...)

2. (...)

3. (...)